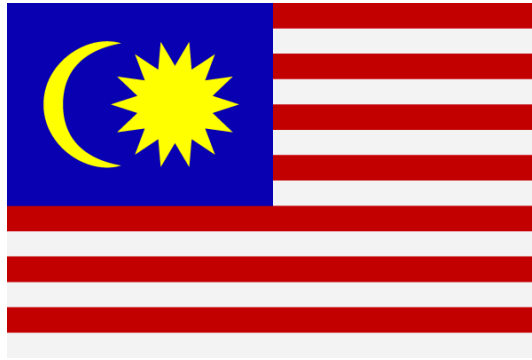

ประเทศมาเลเซีย

1. ข้อมูลพื้นฐาน

สภาพภูมิประเทศ

เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แบ่งเป็น 2 ส่วนโดยมีทะเลจีนใต้กั้นส่วนแรกคือ คาบสมุทรมลายูมีพรมแดนทิศเหนือติดประเทศไทยและทิศใต้ติดกับสิงคโปร์ส่วนที่สองคือทางเหนือของ เกาะบอร์เนียวมีพรมแดนทิศใต้ติดอินโดนีเซียและมีพรมแดนล้อมรอบประเทศบรูไนในภูมิภาคบนแหลม มลายูเป็นหนองบึงตามชายฝั่งและพื้นดินจะสูงขึ้นเป็นลำดับจนกลายเป็นแนวเขาด้านในของประเทศโดยมี พื้นที่ราบอยู่ระหว่างแม่น้ำสายต่างๆพื้นดินไม่ค่อยอุดมสมบูรณ์นักแต่เหมาะสำหรับปลูกยางพาราและต้น ปาล์มด้านในของประเทศจะมีพืชพันธุ์ไม้نانานาชนิดขึ้นตามบริเวณป่าดงดิบโดยเฉพาะในแถบภูเขาซึ่งมี ความสูงระหว่าง 150-2,207 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลมีความยาวของชายฝั่งจากเหนือ (ติดชายแดนไทย) ถึงปลายแหลมประมาณ 804 กิโลเมตรทางชายฝั่งตะวันตกมีช่องแคบมะละกาแยกออกจากเกาะสุมาตรา

ของอินโดนีเซียมีความกว้างของแหลมส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ 330 กิโลเมตรภูมิประเทศบนเกาะบอร์เนียว เป็นพื้นที่ราบตามชายฝั่งและมีภูเขาเรียงรายอยู่ด้านในโดยมีความสูงตั้งแต่ 300-2,440 เมตรเหนือ ระดับน้ำทะเลทางตอนเหนือของเกาะเป็นแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติสำคัญความกว้างจากชายฝั่งทะเล ถึงอาณาเขตที่ติดกับกะลิมันตันของอินโดนีเซียประมาณ 270 กิโลเมตรและชายฝั่งยาว 1,120 กิโลเมตรส่วน อาณาเขตที่ติดต่อกับกะลิมันตันมีความยาว 1,450 กิโลเมตร

ประชากร

มาเลเซียมีประชากรประมาณ 28.326 ล้านคน (31 ธ.ค. 2553) แบ่งเป็นชาวมลายู 14.072 ล้าน คน (49.68 %) จีน 6.465 ล้านคน (22.82 %) ภูมิบุตรที่ไม่ใช่ชาวมลายู 3.038 ล้านคน (10.73 %) อินเดีย 1.929 ล้านคน(6.81 %) อื่นๆ 0.361 ล้านคน (1.27 %) ผู้ที่ไม่ถือสัญชาติมาเลย์ 2.461 ล้านคน (8.69 %)

ภาษาราชการ

ภาษามาเลย์ (Bahasa Malay) สำหรับภาษาอื่นที่ใช้กันอย่างแพร่หลายคือภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในแวดวงธุรกิจและภาษาจีน

สกุลเงิน

หน่วยเงินตราจริงกิตมาเลเซียอัตราแลกเปลี่ยนที่ 3.69ริงกิตเท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯและ 0.112ริง กิตเท่ากับ 1 บาท(มีนาคม 2558)

เวลา

เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

เมืองหลวง

กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) เป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศเป็นเขต ปกครองพิเศษอยู่ในรัฐสลังงอ (Selangor) พื้นที่ประมาณ 0.2 พันตร.กม. ประชากร 1.5 ล้านคน

เมืองราชการ

เมืองปุตراجายา (Putrajaya)

เมืองสำคัญ/เมืองท่า

สลังงอร์ (Selangor) เมืองหลวงของรัฐสลังงอร์คือชะฮ์อัลัม (Shah Alam) มีพื้นที่ประมาณ 8.10 ตร.กม. มีประชากรประมาณ 5.5 ล้านคนถือเป็นรัฐที่มีความมั่งคั่งมากที่สุดมีอาณาเขตติดกับกัวลาลัมเปอร์และปุตราจายาซึ่งเป็นเขตปกครองพิเศษที่เคยอยู่ภายใต้การบริการของรัฐสลังงอร์อุตสาหกรรมหลักของรัฐสลังงอร์คืออุตสาหกรรมการผลิตอาทิรถยนต์เครื่องใช้ไฟฟ้าเคมีภัณฑ์และอุตสาหกรรมบริการสินค้าเกษตรหลักของรัฐคือมะเฟืองมะละกอกกล้วยและปาล์มน้ำมันรัฐสลังงอร์เป็นศูนย์กลางของการคมนาคมเป็นที่ตั้งของสนามบินKLIA และ LCCT (Air Asia Terminal) รวมถึงสนามแข่งรถ F1 ด้วยมีท่าเรือหลักคือท่าเรือกลัง (Port Klang)

ยะโฮร์ (Johor) มีพื้นที่ประมาณ 19.21 พันตร.กม. ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมาเลเซียติดพรมแดนประเทศสิงคโปร์เมืองหลวงคือยะโฮร์บาฮูมีประชากรประมาณ 3.3 ล้านคนอุตสาหกรรมสำคัญได้แก่ อุตสาหกรรมทอเย็บและอสังหาริมทรัพย์มีท่าเรือสำคัญคือท่าเรือ PasirGudangท่าเรือ TanjungPelepasและท่าเรือTanjungLangsatPort รัฐบาลมาเลเซียกำหนดให้ยะโฮร์เป็นรัฐในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทางตอนใต้เรียกว่าIskandar Malaysia

ปีนัง (Penang) มีพื้นที่ประมาณ 1.1 พันตร.กม. ประชากร 1.2 ล้านคนเป็นดินแดนที่รู้จักกันในชื่อ “ไข่มุกตะวันออก” เนื่องจากมีหาดทรายสวยงามวิเศษระดับมาตรฐานมากมายปีนังเป็นนครที่รวมเอาความพิเศษของซีกโลกตะวันออกและตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืนเห็นได้จากอาคารตึกงามบ้านช่องที่ได้รับอิทธิพลการก่อสร้างสมัยอาณานิคมปะปนกับอาคารสมัยใหม่มี George Town เป็นเมืองหลวงของรัฐอุตสาหกรรมสำคัญได้แก่เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เซมิคอนดักเตอร์และคอมพิวเตอร์เป็นต้น

ระบบการปกครอง

ระบบรัฐบาลของมาเลเซียมีทั้งรัฐบาลกลางหรือสหพันธ์ (Federal Government) และรัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) แต่ละรัฐมีผู้ลู่ต่านปกครองและผู้ลู่ต่านร่วมกันเลือกสมเด็จพระราชาธิบดีหรือยังดีเปอร์ตวนอากง (Yang di-pertuan Agong) เป็นกษัตริย์ปกครองประเทศโดยมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันระหว่างผู้ลู่ต่านทั้ง 9 รัฐเพื่อเป็นประมุขของค้ละ 5ปี (รัฐที่มีผู้ลู่ต่านเป็นประมุขจำนวน 9 รัฐได้แก่เปรัคปาหังสลังงอร์เปอร้ลิสเคดาห์เนกรีเซมบิลันยะโฮร์กัลันตันและตรังกานูรัฐที่มีผู้ว่าการรัฐเป็นประมุขจำนวน

4 รัฐได้แก่ปีนังมะละกาซาราวักและซาบารห์) ปัจจุบันสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งมาเลเซียคือ Sultan MizanZainalAbidinibni Al-Marhumจากรัฐตรังگانู (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 13 ธันวาคม 2549)

วันหยุดนักขัตฤกษ์

- 1 มกราคมวันขึ้นปีใหม่
 - 10 มกราคมAwal Muharram (MaalHijrah)
 - 1 กุมภาพันธ์ Federal Territory Day
 - 7 กุมภาพันธ์วันตรุษจีน
 - 20 มีนาคมวันประสูติท่านศาสดาโมฮัมหมัด
 - 1 พฤษภาคมวันแรงงานแห่งชาติ
 - 19 พฤษภาคมVesak Day
 - 7 มิถุนายนวันเฉลิมพระชนม์พรรษาสมเด็จพระราชาธิบดี
 - 31 สิงหาคมวันชาติ
 - 1-2 ตุลาคมHari Raya Puasa
 - 27 ตุลาคมDeepali
 - 8 ธันวาคมHari Raya Qurban
 - 25 ธันวาคมวันคริสต์มาส
 - 29 ธันวาคมAwal Muharram (MaalHijrah)
- สำหรับวันเกิดของประมุขในแต่ละรัฐนับเป็นวันหยุดประจำรัฐนั้น

ภาวะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจประเทศมาเลเซียในปี 2553 อัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจมาเลเซียวัดโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของปี 2553อยู่ที่ 238.0 และคาดการณ์ว่าในปี 2554 GDP จะขยายตัวร้อยละ 4.12 ขึ้นไปเป็น 247.8 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคการบริการและภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ขยายตัวดีขณะที่ทางฝั่งด้านอุปสงค์มีการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญอัตราเงินเฟ้อดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 1.7

นอกจากนี้มาเลเซียเริ่มมีความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อทำให้ธนาคารแห่งชาติมาเลเซีย (Bank Negara Malaysia – BNM) ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยหลักเป็นร้อยละ 2.25 → ร้อยละ 2.5 → ร้อยละ 2.75 ในเดือนมีนาคมเดือนพฤษภาคมและเดือนกรกฎาคม 2553 ตามลำดับ

2. ข้อมูลการค้า

นโยบายหลักในการปฏิรูปและพัฒนา มาเลเซีย นายกรัฐมนตรีนาจิบ ได้ริเริ่มนโยบายการปฏิรูปและพัฒนาให้มาเลเซีย ก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว (ให้มีรายได้มวลรวมประชาชาติ (Gross National Income-GNI) 15,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี) ตาม Vision 2020

ในปี 2553 (มกราคม – ธันวาคม) การค้าระหว่างประเทศของมาเลเซียกับทั่วโลก มีมูลค่ารวม 3.64 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ เป็นการส่งออก มูลค่า 1.99 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ และเป็นการนำเข้า มูลค่า 1.65 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ มาเลเซียได้ดุลการค้า 34 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ : เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปาล์มน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เคมีภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันดิบ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ : เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็กและเหล็กกล้า น้ำมันดิบ รถยนต์

ตลาดส่งออกที่สำคัญ: สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐฯ และไทยเป็นอันดับ 5

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ: จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ อินโดนีเซียและไทยเป็นอันดับ 6

3. การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength)

1. แรงงานมาเลเซีย มีความชำนาญเป็นพิเศษในด้านการงานที่ต้องอาศัยความละเอียด และประณีต ซึ่งเหมาะสมกับความต้องการของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
2. ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เอื้อประโยชน์แก่การผลิตเพื่อการส่งออกโดยยกเว้นอากรขาเข้า วัตถุประสงค์เฉพาะส่วนที่นำเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออก
3. ประเทศมาเลเซียเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกของสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และญี่ปุ่น
4. ประเทศมาเลเซียได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มาเป็นเวลานาน และได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

5. บุคลากรมีความรู้ด้านความรู้ภาษาต่างประเทศ
6. มีปริมาณแรงงานที่มีทักษะเพียงพอและไม่มีปัญหาการหยุดงานและเรียกร้องค่าจ้างขั้นต่ำ
7. มีอุตสาหกรรมสนับสนุนเพียงพอ และใกล้แหล่งผลิตอุปกรณ์ในเอเชีย
8. โครงสร้างพื้นฐานดี เช่น ระบบคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร ระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน

จุดอ่อน (Weakness)

1. การพัฒนาคนในระดับผู้บริหาร ช่างและแรงงาน ปรับตัวไม่ทันต่ออุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
2. การลงทุนสูง เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง ผู้ผลิตรายย่อยจึงประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุน อีกทั้งยังยากต่อการหาแหล่งเงินทุน
3. การลงทุนส่วนใหญ่เป็นในส่วนของการรับจ้างประกอบและทดสอบผลิตภัณฑ์เท่านั้น ทำให้แรงงานขาดการพัฒนาฝีมือ เป็นต้น
4. อำนาจการซื้อในประเทศไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพสังคมเศรษฐกิจ และการเมือง
5. ผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยีและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

โอกาส (Opportunity)

1. กฎเกณฑ์ทางการค้าของ WTO ที่สนับสนุนให้เกิดการค้าเสรี และลดการกีดกันทางการค้าด้านภาษีจะทำให้การส่งออกอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มดีขึ้น
2. เป้าหมายทางการตลาดของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สู่กลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา และตลาดใหม่อื่นๆมีมากขึ้น
3. มีโอกาสดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลให้การสนับสนุน

อุปสรรค (Threat)

1. การเปิดเสรีทางการค้า ทำให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันได้เสรีมากขึ้น
2. เทคโนโลยีและรูปแบบผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ต้องใช้การลงทุนสูง ทำให้มีความเสี่ยงสูง

3. มาตรฐานผลิตภัณฑ์และการรับรองมาตรฐานของมาเลเซียไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

4. รัฐบาลตั้งงบประมาณขาดดุลในปี 2552 ทำให้ขาดงบประมาณในการให้การสนับสนุนต่อเนื่องจากภาครัฐ ตลอดจนความร่วมมือของภาคอุตสาหกรรม

4. กฎระเบียบการค้าและการลงทุน

สิทธิประโยชน์ในการลงทุน

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการลงทุนคือ Malaysian Industrial Development Authority (MIDA) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของ Ministry of Trade and Industry (MITI) กิจกรรมที่รัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุนจะมีการให้สิทธิประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ภายใต้กฎหมายที่สำคัญได้แก่ Promotion of Investments Act 1986, Income Tax Act 1967, Customs Act 1967, Sales Tax Act 1972, Excise Act 1976 และ Free Zones Act 1990 ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ครอบคลุมทั้งภาคอุตสาหกรรม การเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์หลักตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ “Pioneer Status” และ “Investment Tax Allowance (ITA)” ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกอย่างใด อย่างหนึ่ง ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุดได้ เช่น หากการลงทุนนั้นต้องเน้นการซื้อเครื่องจักรหรือโรงงาน อาจเลือกสิทธิประโยชน์แบบที่สองได้และไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น

นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับจากกรณี Pioneer Status และ Investment Tax Allowance แล้ว รัฐบาลมาเลเซียยังให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องการสนับสนุนเป็นพิเศษ ซึ่งมีหลายสาขาในทุกภาคการผลิต แต่ที่สำคัญได้แก่

ภาคอุตสาหกรรม โครงการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)โครงการลงทุนที่เป็น ยุทธศาสตร์ของประเทศ โครงการลงทุนที่สร้างความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมต่างๆ (Industrial Linkage Programme : ILP) การผลิตส่วนประกอบและชิ้นส่วนยานยนต์ รวมทั้ง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับส่งเสริม เป็นต้น โดยจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (แต่ถ้าอยู่ในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี) สำหรับการผลิตเครื่องจักรเฉพาะแบบ จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้และค่าใช้จ่ายในการนำเข้าสินค้าทุนทั้งหมด เป็นเวลา 5 ปี

ส่วนการผลิตเครื่องจักรหนัก ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้ร้อยละ 70 ของอัตราปกติ(สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี

ภาคเกษตร การผลิตและแปรรูปอาหารที่เป็นโครงการใหม่และที่เป็นการขยายการลงทุนเพิ่มเติม โครงการผลิตอาหารฮาลาล การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกที่ทันสมัย การปลูกไม้ยางพารา การส่งออกอาหารผลไม้ และดอกไม้เป็นต้น ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บางส่วน โดยนำเงินได้เพียงร้อยละ 30 ของเงินได้ทั้งหมดมาคำนวณภาษี เป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่มีผลผลิตออกจำหน่าย ส่วนการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี

ท่องเที่ยว โรงแรมหรือโครงการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ส่งเสริมพิเศษมีส่วน ลดค่าใช้จ่ายโฆษณา และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในต่างประเทศ การยกเว้นภาษีบางรายการให้กับบริษัทท่องเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าประเทศมากกว่า 500 คน การยกเว้นภาษีให้กับธุรกิจจัดการประชุมและการแสดงสินค้า เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยจำแนกตามประเภทธุรกิจภายใต้เงื่อนไขต่างๆ อีกมากมาย เช่น การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) การลงทุนในเขต Multimedia Super Corridor (MSC) โครงการลงทุนด้านการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) การลงทุนด้านการเดินเรือและการขนส่ง ซึ่งสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก MIDA

ทั้งนี้ นักลงทุนไทยสามารถถือหุ้นได้ 100% และสามารถนำรายได้ออกจากประเทศได้อย่างเสรี

ต้นทุนการจัดตั้งธุรกิจ

ต้นทุนการประกอบธุรกิจในประเทศมาเลเซียการทำการค้า การลงทุนในประเทศมาเลเซีย มีต้นทุนสำคัญที่นักธุรกิจควรคำนึงถึง ค่าใช้จ่ายพื้นฐานที่ควรศึกษาเบื้องต้นมี 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจดทะเบียนเปิดกิจการ
2. ด้านค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน
3. ด้านค่าที่ดินและโรงงาน
4. ด้านค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีประเภทต่างๆ
5. ด้านค่าบริหารจัดการบุคลากร

6. ด้านค่าสาธารณูปโภค
7. ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตในมาเลเซีย
8. ด้านค่าขนส่งสินค้า

ภาษีอากร

โดยทั่วไป บริษัทและบุคคลที่มีรายได้ที่เกิดขึ้น ในขณะที่อยู่ในประเทศมาเลเซียจากบริษัทที่อยู่ในและนอกมาเลเซีย มีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้รัฐบาลมาเลเซียตามประเภทของภาษีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ รายได้ที่บุคคลหรือนิติบุคคลได้รับจากการดำเนินงานในมาเลเซีย จะต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ สำหรับแหล่งรายได้ที่ต้องนำมาคำนวณภาษี ได้แก่

- กำไรจากการค้าหรือการดำเนินธุรกิจ
- ค่าจ้างและเงินเดือน
- การจ่ายเงินปันผล และดอกเบีย
- ค่าเช่าและเงินส่วนแบ่ง
- บำเหน็จบำนาญ เบี้ยรายปี และเงินได้อื่นๆ
- กำไรอื่นๆ

สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศมาเลเซียไม่ต้องนำมาคำนวณภาษี ยกเว้นนิติบุคคลในธุรกิจธนาคาร ประกันภัย การขนส่งทางทะเลและทางอากาศ ต้องนำรายได้ที่เกิดจากนอกประเทศมาคำนวณภาษีด้วย ทั้งนี้ รายได้ดังกล่าวสามารถนำมาหักลดหย่อนตามรายละเอียดที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 ก่อนที่จะนำมาคำนวณภาษี

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติที่มีรายได้จากการดำเนินธุรกิจในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งในปี 2551 รัฐบาลได้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 26 และปี 2552 ลดลงเหลือร้อยละ 25 จากปี 2550 ที่เก็บในอัตราร้อยละ 27 ยกเว้นในธุรกิจปิโตรเคมีขั้นต้น เสียภาษีในอัตราร้อยละ 38

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บุคคลผู้มีรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยชาวต่างชาติให้คำนวณภาษีเฉพาะรายได้ที่เกิดขึ้นในมาเลเซียเท่านั้นซึ่งอัตราที่จัดเก็บขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียตามที่ระบุไว้ใน Income Tax Act 1967 แต่โดยทั่วไป ชาวต่างชาติที่อยู่ในมาเลเซียเกินกว่า 182 วัน จะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียวกับคนท้องถิ่นส่วนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียไม่ถึง 182 วัน ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 28 โดยไม่มีสิทธิหักค่าลดหย่อน แต่อาจได้ส่วนลดค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายให้กับรัฐบาลในกรณีที่มีใบอนุญาตทำงาน (Work Permit)

สำหรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของมาเลเซีย เป็นอัตราภาษีแบบก้าวหน้าตั้งแต่ร้อยละ 0-28 แต่สามารถหักลดหย่อนได้

ภาษีการขายสินค้า (Sales Tax)

ภาษีการขาย (Sales Tax) เป็นภาษีที่เก็บจากการผลิตหรือการนำเข้าในอัตราร้อยละ 10 ยกเว้นสินค้าอุปโภคบริโภคและวัสดุก่อสร้างบางรายการเก็บในอัตราร้อยละ 5 หรือไม่เก็บเลย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 20 บุหรี่ร้อยละ 25 สินค้าเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬา หนังสือ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งผู้ประกอบการที่มียอดขายต่ำกว่า 1 แสนริงกิตต่อปีไม่ต้องเสียภาษีการขาย